

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 373/2015/5. szám

A Kúria a Dr. Bálint Tünde Ügyvédi Iroda által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Somogy Megyei Kormányhivatalalperes ellen közlekedési igazgatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. január 7. napján kelt 6.K.27.072/2014/14. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.072/2014/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes német állampolgár. Vezetői engedélyét a Német Szövetségi Közlekedési Hatóság a 2011. október 1. napján kelt határozatával drogfüggőségi hajlama miatt visszavonta. A Német Szövetségi Közlekedési Hatóság által meghatározott feltételek szerint a felperes Németországban akkor tudna vezetői engedélyt szerezni, ha megfelelné egy egészségügyi és pszichológiai vizsgálat feltételeinek.

A felperes 2013. január 8. napján a Baranya Megyei Közlekedési Felügyelőséghez benyújtott „B” kategóriás jogosítvány megszerzéséhez szükséges jelentkezési lapon saját kezű aláírásával nyilatkozott arról, hogy a közölt adatok a valóságnak megfelelnek. A felperes ezzel egyidejűleg tudomásul vette azt is, hogy a közlekedési hatóság félrevezetésével, hamis adatok közlésével a

jogszabályban meghatározott feltételek hiányában, vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével letett vizsgát a közlekedési hatóság érvényteleníteni fogja, a vizsgaigazolás kiadását megtagadja, illetőleg a vezetői engedély visszavonását kezdeményezheti. Ugyanakkor a felperes a jelentkezési lapon a már birtokában lévő vezetői jogosultságáról a korábbi időpontban történő eltiltására, vezetői engedély visszavonására nemleges nyilatkozatot kapott, azaz eltitkolta a német közlekedési hatóság határozatában foglaltakat.

A felperes ellen a „B” kategóriás közlekedési alapismeretek érvénytelensége miatt e tényállás alapján 2013. április 19. napján hatósági eljárás indult. Az eljárás megindításáról a hatóság az ügyfelet tájékoztatta. A Baranya Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége a 2013. május 17. napján kelt BA-KF/JV/NS/A/235-5/2013. számú határozatával a felperes 2013. január 16-án, illetve január 28-án tett „B” kategóriás közlekedési alapismeretekre, valamint „B” kategóriás „F” vizsgáit érvénytelenítette és egyben a vizsgaigazolást visszavonta. Az elsőfokú határozat a (...) Ügyvédi Iroda részére került kézbesítésére a 2013. május 13. napján (...) ügyvéd részére adott meghatalmazás alapján. Az ügyben keletkezett egyéb iratok is az ügyvédi iroda, mint meghatalmazott részére kerültek kézbesítésre. Az ügyvédi iroda részéről eljáró (...) ügyvéd mint meghatalmazott jogi képviselő az elsőfokú határozat ellen fellebbezést nyújtott be, annak indokolására és az eljárási illeték lerovására határidő engedélyezését kérte. A hatóság hiánypótlási felhívást bocsátott ki e tekintetben, ennek határideje lejártát követően pótolta a felperes a fellebbezési eljárás illeték lerovását, és benyújtotta a határozat elleni részletes indokolást is.

A Baranya Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége a hiánypótlásra kitűzött határidő elmulasztása miatt a felperes igazolási kérelmét elutasította a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 102.§ (3) bekezdés b) pontja, 66.§ (1) bekezdése alapján. A felperes fellebbezését és igazolási kérelmét elutasító végzéssel szemben benyújtott fellebbezése nyomán eljáró másodfokú hatóság a 2013. július 29-én kelt EH/MD/NS/A/786/1/2013. számú végzésével az elsőfokú hatóság végzését helyben hagyta. Ennek alapján a BA-KF/JV/NS/A/235-5/2013. számú határozat 2013. június 7. napján jogerőre emelkedett. A végzések ellen bírósági felülvizsgálati kérelem nem érkezett. Az alaphatározat jogerőre emelkedéséről a hatóság 2013. július 31. napján (...) ügyvédet értesítette.

A Közlekedési Felügyelőség határozata alapján a felperes neve Kaposvári Járási Hivatalának Okmányirodai Osztálya az SO-04B/OKN/8280-1/2013. számú határozatával a felperes (...) számú

vezetői engedélyét 2013. június 7. napjától végleg visszavonta, egyben a vezetési jogosultságának szüneteltetését a közúti közlekedési nyilvántartásba bejegyezte. Ennek kezdő időpontja is 2013. június 7. napja volt. Egyben kötelezte a felperest a vezetésre jogosító okmányok leadására. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes, mint másodfokú hatóság a 204. február 5. napján kelt SOB/2/94-4/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte amiatt, hogy - álláspontja szerint - annak indokolása jogszabálysértő, a Közlekedési Felügyelőség határozata nem emelkedhetett jogerőre, mert az jogszabálysértően került kézbesítésre.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a jogvita elbírálásakor a közúti közlekedési igazgatási szabályokról szóló 326/2011.(XII.28.) Kormányrendelet 2013. májusában hatályos rendelkezéseiből indult ki, konkrétan a 36.§ (3) bekezdéséből. Rámutatott arra, hogy a jelen eljárásban sem az első-, sem a másodfokú hatóság nem vizsgálhatta azt, hogy a közlekedési igazgatósági határozat jogszerűen került-e jogerősítésre. Csak azok a feltételek képezhették a vizsgálat tárgyát, amelyek a Kormányrendelet 36.§ (3) bekezdés e) pontjában rögzítettekben szerepeltek. A közlekedési hatósági eljárásban történt jogerősítés vitatására a felperesnek egyéb törvényi eszközök állnak rendelkezésére.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a közlekedési hatóság határozatával a felperes KRESZ, valamint forgalmi vizsgáit érvénytelenítette, és egyben a vizsgaigazolását visszavonta. A határozat ellen a felperes fellebbezett, amit az elsőfokú hatóság elutasított végzésével, mert a felperes a fellebbezési illetéket határidőben nem rótta le, és igazolási kérelmet sem nyújtott be. A felperes ezen végzés ellen szintén fellebbezett, amelyet a másodfokú hatóság végzésével jogerősen elutasított, így az elsőfokú határozat jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint helyesen járt el az alperes akkor, amikor a vitatott meghatalmazott képviselő tisztázása érdekében a Közlekedési Felügyelőséget megkereste annak tisztázása miatt, hogy kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet a felperes nyújtott-e be. Ezt követően folytatta érdemben eljárását, mert hivatalos tudomása volt arról, hogy a közlekedési igazgatási eljárásban keletkezett határozat jogerőre emelkedett. Ebből következően az elsőfokú bíróság osztotta azon alperesi álláspontot, hogy a vezetési jogosultság szüneteltetésének jogszabályi

feltételei fennálltak.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. ARra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését. A vizsgaigazolást visszavonó határozat szabályszerű kézbesítésére nem került sor. A felperes (...) ügyvéd részére nem adott meghatalmazást, ezt az ügyvéd tanúkénti meghallgatása során maga is elismerte, így szabályszerű kézbesítés hiányában a határozat jogerőre nem emelkedhetett. Állította, hogy az alperes ugyanazon bizonyíték értékelése körében ellentétes következtetésre jutott, azonban ennek okát nem tárta fel ítéletében, és ezzel megsértette a Pp. 221.§-ában foglalt kötelezettségét. E körben a vizsgaigazolást visszavonó határozat végrehajtásának felfüggesztésére hivatkozott.

A felperes álláspontja szerint az alperes a Pp. 4.§-ába ütköző módon járt el, mert valónak fogadta el a hatóság által megállapított tényállást, és a hatóság határozatát, holott ahhoz nem volt kötve, ezen kívül az alperes nem tett eleget a Pp. 336/A.§ (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének sem.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A felülvizsgálati kérelemben a felperes Pp.-beli, tehát eljárásjogi szabályokat jelölt meg megsértettként, azonban azok megsértőjeként mindannyiszor az alperest említette. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a per alperese a keresettel támadott jogerős határozatot hozó hatóság volt, aki eljárása során a Pp. rendelkezéseit nem alkalmazhatta. A Pp. szabályai a közigazgatási perben eljáró elsőfokú bíróságra voltak irányadók.

Ennek előrebocsátásával a Kúria a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemzéséből levezetve vizsgálta az ott megjelölt

jogsabálysértéseket. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak eleget téve feltárta a tényállást. Az általánosa kialakult és következetes Legfelsőbb Bírósági - Kúriai gyakorlat szerint ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206.§-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, s ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz, nem állapítható meg azonban jogsabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206.§-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes, vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes, a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adat, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezen törvényi elvárásoknak maradéktalanul eleget tett, iratellenesség, logikátlan okfejtés a jogerős indokolásában nem tárható fel. E körben azt is megállapította a Kúria, hogy a jogerős ítélet indokolása a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak is maradéktalanul megfelelt, az elsőfokú bíróság részletesen, logikusan és következetesen megokolt indokát adta döntésének.

Helytállón hivatkozott arra a felülvizsgálati kérelmében a felperes, hogy a bíróságot a Pp. 4.§-a értelmében határozatának meghozatalában más hatóság döntése, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Közigazgatási perben azonban a bíróság feladata a felperesi kereset alapján a felülvizsgálat tárgyát képező közigazgatási határozat alapjául szolgáló tényállás vizsgálata, és amennyiben azt helytállónak találja, az abban rögzített tényeket, adatokat, körülményeket elfogadja, az a közigazgatási hatóságok tényállás megállapítási tevékenységét nem találja jogsabálysértőnek. Hangsúlyozza ennek kapcsán a Kúria, hogy a Pp. 324.§ (1) bekezdése folytán a közigazgatási perekben is irányadó Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a keresettel támadott közigazgatási határozatok jogsabálysértő voltának bizonyítása a felperest terhelte. A felperes ezen kötelezettségének a perben nem tett eleget, így alaptalanul kifogásolta azt, hogy az elsőfokú bíróság a közigazgatási hatóságok által megállapított tényállást döntésének alapjául elfogadta. ezen okfejtésből kiindulva alaptalan a felperesnek a Pp. 336/A.§ megsértésére vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli érvelése is.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperest a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2015. június 23.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró**